

‘El millor que la música celta pot aportar al món és la saviesa màgica de la mescla’

‘El millor que la música celta pot aportar al món és la saviesa màgica de la mescla’

"Inter-Celtic" és el títol del disc que el popular gaitista de Vigo presentarà avui a l'Espai Ter de Torroella de Montgrí, en una posada en escena amb una banda que un crític argentí ha comparat als Rolling Stones amb gaites i violins. A l'entrevista, el músic es mostra preocupat per fer arribar el un missatge universal de germanor, la "saviesa de la mescla". A més, explica que ha descobert que la gaita no va viatjar del nord al sud, sinó justament al revés.

DANIEL BONAVENTURA GIRONA

Músic de renom mundial, Carlos Núñez ha escodrinyat internet interessant-se per l'Espai Ter de Torroella de Montgrí, on avui actuarà (18h), i ha vist que "té un disseny modern". El més a prop on havia estat actuant el gaitista és a l'escenari del Festival de Cap Roig, a Calella de Palafrugell. Aquí exposa les seves inquietuds com a creador i com a persona.

Coneix Torroella de Montgrí?

Serà la primera vegada a Torroella, però amb Girona tinc una relació especial des de fa anys. Hem tocat al Festival de Cap Roig i tinc grans amics en aquestes terres, per exemple Robert Bellsolà.

Però Bellsolà és un realitzador de cinema, ara mateix atabalat amb la recent estrena de Dos a la carta...

Doncs la música de Dos a la carta l'ha fet el meu germà i jo hi faig un "cameo". Vam anar amb Bellsolà als ponts que creuen el riu de Girona amb els protagonistes de la pel·lícula tot fent bromes i vam rodar.

Com va conèixer Robert Bellsolà?

Robert va venir tres anys amb nosaltres al Brasil. Bé, ell anava i tornava mentre nosaltres buscàvem les arrels celtes de Brasil. Robert és un aventurer nat i un geni.

Quina motivació hi ha rere el disc "Inter-Celtic" que presenta avui a Torroella?

El disc Inter-Celtic l'hem llançat aquest any i està especialment adreçat a nous públics, a públics que no coneixen la música celta, especialment el públic nord-americà. Hem donat cent concerts als Estats Units i Canadà aquests últims dos anys. Ens vam adonar que necessitàvem una eina per donar a conèixer allà la nostra música, i aquesta eina és Inter-Celtic.

Una música que va obrint nous camins, no?

Inter-Celtic està pensat perquè la gent entengui que la música celta no és només la que van descobrir als anys noranta amb la pel·lícula de Mel Gibson Brave Heart. Avui la música celta ja no és només Irlanda, Escòcia i Galícia. Els portuguesos van portar la gaita a Brasil ja al segle XVI, i els franciscans i els jesuïtes van portar la gaita per tot llatinoamèrica. Això és ja una gran família.

O sigui que el substrat cèltic és universal.

Sense cap mena de dubte. És una espècie de voluntat de connectar. Fixi's que gran part dels festivals celtes del món s'anomenen Atlantic Connections, Celtic Connections o Galician Connections. La gent que fa música celta al món està fascinada amb les connexions. Vull confessar-li que he estat a Escòcia els darrers deu dies tancat a la torre de la University of the Highlands and Islands.

Parla en el to dels homes fascinats, quin descobriment ha fet allà?

Allà, a l'illa d'Skye, hi ha la part d'Escòcia on es parla gaèlic. He estat deu dies tancat amb els mestres experts en gaita i cultura escocesa, com si fóssim monjos eremites, i he après moltes coses. He descobert una gran qualitat de connexions, una de les quals segur que a vostè li interessarà.

A veure...

La gaita no va arribar des d'Escòcia cap a nosaltres, sinó al revés. La gaita va arribar als escocesos des del nord-oest de la península Ibèrica, fa molts segles, a través del corredor atlàntic. I els tartans, aquests teixits de quadres que codifiquen les famílies i clans, eren fets a Barcelona. Les robes dels MacDonald, un dels clans més forts de l'Escòcia del segle XVI, eren produïts per la indústria tèxtil catalana i exportats per mar.

Una connexió que impressiona!

Hi havia tota una energia que venia de la Mediterrània i anava allà a aquell univers celta màgic. Escòcia diu que Irlanda és la terra mare, però és que al seu torn els gaèlics d'Irlanda venien de Galícia, i tot plegat tenia una connexió Mediterrània. I després s'escampen per les amèriques.

Connexió celta, però per a què connectar-nos?

Cal ser flexibles, saber conviure amb les forces de la natura. És possible que sí hi hagi un missatge i tinguem fins i tot una missió en aquests moments. Em quedo amb el que em diuen quan actuo a Nord-amèrica: "vosaltres poseu a tot el món junt". Com es fa per ajuntar cubans, mexicans, escocesos, irlandesos...? Doncs la música celta ho aconsegueix.

I ho hem de fer nosaltres?

Aquesta saviesa de la barreja la tenim nosaltres en el nostre ADN. En canvi, altres països del nord que manen en aquests moments, són més donats a l'economia i a l'organització. Ells, en canvi, no saben com es fa aquesta fusió màgica de la mescla.

Alguna sorpresa al concert d'avui a la ciutat empordanesa?

Com a novetats ha de dir que avançarem coses de l'Atlantic Corredor, és a dir, interpretarem peces que no s'han gravat encara. A Torroella serà una festa perquè és l'últim concert de Catalunya i l'endemà ja no hem de patir.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2014/12/14/millor-que-musica-celta-pot/701598.html?utm_source=rss